

[Socialministeren.]

ning, der kan virke tilfredsstillende; men jeg håber, at den må blive af en sådan karakter, at den tilfredsstillende også dem, der sidder i den side af salen, som jeg hører til. Jeg beder derfor det ærede medlem ikke kun hæfte sig ved min udtalelse om gensidighed; jeg har ment, at denne gensidighed også skulle nå ud over arbejdsløhedskassernes rammer. Hvis det ærede medlem har den samme opfattelse, nærmer vi os endnu stærkere hinanden.

Jeg forstod på det ærede medlem, at han fandt, jeg havde svaret nogenlunde tilfredsstillende. Jeg må erkende, at jeg ikke er helt tilfreds med, at det ærede medlem ikke vendte tilbage til spørgsmålet om arbejdsanvisningen. Er det i dag således, at man kan anvise nogle af vore arbejdsløse arbejdspladser, må vi gøre det; der må ikke være nogen som helst tvivl om, at der bliver gjort, hvad der kan gøres for at give anvisning på det arbejde, der er, og henviser arbejdskraften til de steder, hvor den mangler. Kan det ærede medlem påvise, at der er nogle steder, hvor der mangler arbejdskraft, og at vi kan anvise denne arbejdskraft, vil jeg sætte megen pris på at få det at vide.

(Kort bemærkning).

Poul Sørensen: Nu da den højtærede minister og jeg er enige om gensidighedens indførelse inden for arbejdsløshedsløvgivningen og vi begge er interesseret i, at tanken om industriforbund kan gro frem og styrkes, vil jeg med hensyn til arbejdsanvisning sige til den højtærede minister, at jeg mener — jeg kan lade mig rette, hvis jeg tager fejl — at amsanvisningskontorernes væsentlige opgave i øjeblikket er anvisning af kvindelig arbejdskraft og arbejdskraft til landbruget, medens den øvrige arbejdskraft fortrinsvis anvises fra arbejdsløshedskassernes og fagforeningernes fælles kontorer. Det, jeg er ængstelig for, er, at denne anvisning af arbejdskraft ikke er tilstrækkelig effektiv, idet disse kontorer er geografisk bestemt og kun omfatter hvert enkelt fags egne arbejdere. Jeg tror derfor ikke, at denne arbejdsanvisning er tidssvarende. Jeg henviser til Sverige, hvis forhold jeg ved den højtærede minister

har studeret med megen interesse. I det hele taget er jeg interesseret i at få dette spørgsmål frem i den offentlige debat.

Først og fremmest arbejde — deri har de ærede talere inderlig ret — det er også mit partis nr. 1. Nr. 2 er arbejdsanvisning; kan der rettes på den og derved skabes mere beskæftigelse, er vi naturligvis interesseret. Det er derfor, jeg spørger, om arbejdsanvisningen er effektiv. Nr. 3 er arbejdsløhedsforsikringen, den gensidige arbejdsløhedsforsikring. Her får vi nok et resultat, når den højtærede minister nu går i spidsen.

Socialministeren (Strøm): Der er én ting, vi skal være varsomme med, og det er i en diskussion at rejse spørgsmålet, om der på nuværende tidspunkt finder en effektiv arbejdsanvisning sted, uden at kunne sige, at der er de og de steder, hvor vi kan anvise de arbejdsløse arbejdspladser.

Hvis det ærede medlem hr. Poul Sørensen var i stand til at påvise, at på de og de felter, de og de områder, er der brug for arbejdskraft, men at den ikke bliver anvist, så var der grundlag for at rejse en kritik af arbejdsanvisningen; men jeg forstår, at det ærede medlem i virkeligheden ikke kan pege på ét eneste sted, hvor der kan anvises arbejdere arbejde, og derfor synes jeg, det er urimeligt at rejse en sådan kritik, der kan få det til at se ud, som om der går folk arbejdsløse, der eventuelt ikke har beskæftigelse, fordi de ikke får den anvist.

(Kort bemærkning).

Poul Sørensen: Jeg for mit vedkommende vil ikke diskutere — det har ministeren for så vidt heller ikke indbudt til — spørgsmålet på det grundlag, at der skulle være arbejdere, der ikke vil tage arbejde. Men enhver her i folketinget har vel oplevet perioder, hvor man f. eks. inden for murer-virksomheden i allerhøjeste grad har manglet arbejdskraft. Det har været tilfældet i år, hvor den forrige regering havde svaret, og i år, hvor den nuværende regering havde ansvaret; derfor må hele dette problem tages op under ét. Derved kommer vi forhåbentlig også ind på de synspunkter, som den højtærede minister kan støtte, at de vandtætte skodder mellem fagene må